

Thương Mẹ

Sáng tác: Nguyễn Đình Chương

Cả đời này Mẹ người đẹp nhất thế gian mà thôi không lời than mặc bão giông cả một
đời chẳng biết son phấn nước da nâu dài dài chẳng quan tâm gì đến tóc rối
chân chẳng dép không màng chỉ muốn con khôn lớn Xuân qua
rồi hạ vàng như lửa đốt thiêu mò hôi lưng còng che ngày rét đông thu vừa
về nón lá xơ xác mắt đã sâu mắt rồi vì gian lao mà thân khô héo
ít khi thấy mẹ cười nhường ấm êm cho con Biển nước mênh
mông không đong đầy tình mẹ lặng lẽ bao năm quang thân úa gầy hao tâm lòng con trẻ
thơ chi có mẹ là hiệu thời vẫn nâng niu vẫn chăm lo vẫn luôn xem con là trẻ thơ Trời đất bao
la không đâu bằng cạnh mẹ cuộc sống mưu sinh nhọc thân khổ triền miên cũng vì lo các
con dài nắng dầm sương sớm hôm tắm chăn êm bữa cơm ngon khúc ca dao giã tròn